

ציפי לידר

חלי אברהם-איתן

בחבלי משפט

אם ובת

אל תסתכל בקנקן היתה
ניחות הנענע
גשם סגל יורד הערב
פרחי הגרניום מעולם לא
חיכו חייה אחד
של נעורים
ולא יחיו עוד

מכבסת המלים
אבדו עצמן לדעת
שתיקת הכבסים
פושטת יד לבאר.
לצאת ממעגל האני

האם אני
פרפר
משי בחלום עש הפרחים
או עש לילה בחלום
פרפר משי

פרחי המה
פרחי אולי

צפרים בסבך-עץ
נהלמות
נהלמות
נהלמות
על סף
ארץ
ויושביה.

שלש שופטות בעליון
אורחי-דין ועוכרי
בצואר עתק

עתיר דנידי ולא-דנידי
מורם מעם.
משמים ישמע דינא
ארץ תירא
ותשקט
ולו לארבעים שנה
תתעטף ברוח
צדק.

בעליון
רוח-אדם
נגזרת
לפסות
וקול רעם
לא נשמע
ברקים לא האירו תבל
והארץ לא רגזה

שבילו במים רבים אובד
בארצנו
מפלה יושביה

אולי ישים באלהים
כסל
וכאיוב יאמר:
"אם שמת יזהב כסלי,
ולכסף אמרתי
מבטחי"

ותשקט
רוח אדם אובדת
במשפטי-סרק
בטיסת מלים חלולות
ממרומי-דוכן

שירת צפרים
בין כפות דקל
מול חלון רחב
ולב פתוח
לקלט את המשב
ודעת צומחת

תמונה מבית-צללים ישן
ילדה עצבה על ספו
מוצאת נחמה
ברחשי-הגן
בצל-הזית
כולאה בדידות
בית שוקק
משפחתיות

"אשה בונה בית"
נבאו חז"ל
ועתידה לא נחזה

אם ובתה
רכונות אל ספרים
בספת עור רחבה
יונקות משני עולמות
ספר
וטבע
וקו של אור
נמשך ביניהן.

צפור פורחת
מקן בנוי על חלוני
כאורחת-פתע
נצבת על אדן
מעירה בתוכי
צפרי-ילדות כחלות
כזכרון-דברים
בין אמי
וביני